

Sygn. akt I C 2168/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Zachorowska

Protokolant: Magdalena Kocur

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 listopada 2015 roku

sprawy z powództwa E. B. (1), E. B. (2)

przeciwko E. Z.

o ochronę naruszonego posiadania

1. powództwo oddała;
2. w zakresie cofniętego żądania postępowanie umarza;
3. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Zachorowska

Sygn. akt I C 2168/14

UZASADNIENIE

E. B. (1) i E. B. (2) pozwem z dnia 3 listopada 2014 roku wnieśli o nakazanie pozwanej E. Z., aby zaprzestała naruszeń posiadania lokalu powodów położonego w G. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą nr (...) poprzez zakazanie zakręcania dopływu wody do lokalu powodów. Ponadto powodowie zażądali zasądzenia od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniesiono, iż w dwupoziomym budynku posadowionym na nieruchomości położonej w G. przy ul. (...) znajduje się stanowiący odrębną własność lokal mieszkalny powodów (lokal nr (...)) oraz stanowiący odrębną własność lokal mieszkalny należący do pozwanej (lokal nr (...)). W dniu 22 października 2014 roku pozwana zwróciła się do powoda o umożliwienie jej dostępu do piwnicy w związku z planowaną modernizacją swojej łazienki. Gdy okazało się, że plany pozwanej są inne (przekucie stropu i wyznaczenie nowych tras rur kanalizacyjnych), powód odmówił na nie zgody. Pozwana tego samego dnia odcięła wodę od lokalu powodów. E. Z. włączyła wodę dopiero po zgłoszeniu przez powodów interwencji na policji. Po odjeździe patrolu policyjnego ponownie zamknęła dopływ wody i opuściła posesję. W rozmowie telefonicznej z policjantami (identycznie jak podczas wcześniejszej interwencji) pozwana stwierdziła, że nic nie wie o zakręceniu wody i sama jej nie zamykała. Brak wody w lokalu powodów został potwierdzony w dniu następnym przez dzielnicowego. Policjant przeprowadził również rozmowę z osobami zajmującymi wówczas lokal pozwanej, która w tym czasie przebywała wraz z rodziną na wakacjach. Rozmowa okazała się bezskuteczna.

Pozwana w odpowiedzi wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Przyznała, że w zwracała się do powodów o udostępnienie ich piwnicy celem umożliwienia instalatorom obejrzenie odpływów kanalizacyjnych w związku z planowanym remontem. W żadnym razie nie zamykała zaworu wody powodom. Informację tę przekazała kontaktującym się z nią funkcjonariuszom policji. Dalej pozwana wyjaśniła, że wobec planowanego w tamtym okresie wyjazdu wakacyjnego pozostawiła należące do niej mieszkanie w opiece znajomej, której z uwagi na agresywne zachowanie powodów zakazała wpuszczania do lokalu obcych osób. Po powrocie z urlopu znajoma powiadomiła pozwaną, że w trakcie jej nieobecności kilkakrotnie nie było wody w lokalu. Nadto, że widziała powoda wykonującego pewne czynności przy studziencie kanalizacyjnej znajdującej się na ulicy przed domem. Pozwana zaznaczyła również, że powodowie mają problemy z instalacją wodno-kanalizacyjną. Miały miejsce przypadki zalewania lokalu pozwanej. Przyczyną kłopotów powodów z wodą w lokalu może być zawór wodny znajdujący się w piwnicy powodów lub wadliwa instalacja.

W piśmie procesowym z dnia 16 lutego 2015 roku powodowie wskazali, że naruszenie posiadania ich lokalu poprzez notorycznie zakręcanie zaworu wody miało miejsce od dnia 22 października do 2 listopada 2014 roku. Ponadto pozwana dokonywała naruszeń poprzez niezamykanie bramy wjazdowej do nieruchomości lub jej celowe otwieranie, aż wreszcie przez wyłączenie w dniu 22 grudnia 2014 roku napędu bramy wjazdowej. W konsekwencji brama od tego czasu pozostaje cały czas otwarta. W świetle takich okoliczności wniesli dodatkowo o nakazanie pozwanej udzielenia dostępu powodom do zaworu odcinającego na instalacji powodów w celu demontażu tego zaworu oraz nakazania przepięcia zasilania elektrycznego bramy wjazdowej na terenie nieruchomości na sieć powodów.

Na rozprawie w dniu 4 marca 2015 roku powodowie oświadczyli, że w chwili obecnej naruszeń tych nie ma, ale istnieje zagrożenie, że zachowanie pozwanej się powtórzy. Przyznali, że przepięcie zasilania wody nastąpiło za zgodą powodów.

Podczas rozprawy w dniu 27 maja 2015 roku powodowie podali, że żądają zakazania naruszania ich posiadania poprzez zakazanie pozwanej zakręcania dopływu wody do ich lokalu oraz odcinania zasilania elektrycznego bramy wjazdowej na nieruchomości.

Powodowie na rozprawie w dniu 4 listopada 2015 roku oświadczyli, że cofają żądanie nakazania pozwanej udzielenia dostępu do zaworu odcinającego wodę. Pozwana wyraziła na to zgodę.

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2015 roku wyłączono do odrębnego rozpoznania w trybie nieprocesowym żądanie nakazania pozwanej przepięcia zasilania elektrycznego bramy wjazdowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

E. i E. B. (2) są właścicielami lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą nr (...). E. Z. jest właścicielem lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą nr (...). Lokale te znajdują się w dwupoziomowym budynku mieszkalnym - lokal państwa B. zlokalizowany jest na pierwszym piętrze, zaś lokal E. Z. na parterze. Nieruchomość gruntowa przy ul. (...), na której posadowiony jest budynek, stanowi własność Gminy G., strony są jej współużytkownikami wieczystymi w częściach 52/100 (powodowie) i 44/100 (pozwana).

(okoliczności bezsporne, a nadto dowód: wydruki elektroniczne ksiąg wieczystych k. 13-31)

Zawór odcinający wodę w całym budynku mieszkalnym znajduje się na zewnątrz budynku. Obie strony mają do niego dostęp. Zawory odcinające wodę do poszczególnych lokali są umiejscowione w piwnicy budynku. Dla lokalu numer (...) są dwa zawory – jeden znajduje się w piwnicy należącej do E. i E. B. (2), drugi jest zlokalizowany w piwnicy należącej do E. Z.. Wejście do piwnicy E. Z. jest możliwe wyłącznie przez jej lokal.

(dowód: przesłuchanie E. B. (2) k. 76v-77, k. 144-144v, przesłuchanie E. B. (1) k. 77, k. 144v, zeznania T. Z. k. 101v, zeznania I. T. k. 138-138v, przesłuchanie E. Z. k. 145-145v)

Budynek na nieruchomości przy ulicy (...) pochodzi z lat 30-tych XX wieku. Lokal numer (...) był zalewany przez E. i E. B. (2). Doszło też do zalania przez E. Z. piwnicy państwa B..

(dowód: zeznania T. Z. k. 101v, zeznania I. T. k. 138-138v, przesłuchanie E. Z. k. 145-145v, dokumentacja fotograficzna k. 49-51)

W dniu 22 października 2014 roku E. Z. zwróciła się do powoda o udostępnienie jego piwnicy dla instalatora i architekta z uwagi na planowany przez pozwaną remont łazienki w lokalu numer (...). E. B. (2) wyraził na zgodę na oględziny. Dowiedziawszy się jaką E. Z. ma koncepcję remontu łazienki, E. B. (2) odmówił udzielenia zgody na wykonanie planowanych czynności remontowych. Krótco po opuszczeniu piwnicy przez instalatora i architekta w lokalu państwa B. przestała z kranu płynąć woda.

(dowód: przesłuchanie E. B. (2) k. 76v-77, k. 144-144v, przesłuchanie E. B. (1) k. 77, k. 144v, zeznania T. Z. k. 101v, przesłuchanie E. Z. k. 145-145v)

Państwo B. dokonali zgłoszenia tego faktu policji. Przed przyjazdem policjantów na ul. (...) zaczęła płynąć woda w mieszkaniu numer (...). Podczas interwencji funkcjonariusze rozmawiali z E. Z. co do zakręcenia wody w lokalu powodów. Pozwana stwierdziła, że nie zrobiła tego.

Tego samego dnia po odjeździe funkcjonariuszy w lokalu państwa B. ponownie przestała płynąć woda. Powodowie dokonali drugiego zgłoszenia. W trakcie drugiej interwencji policjanci ustalili, że w lokalu numer (...) nie ma wody. Ponieważ w tym czasie E. Z. była w pracy w R., funkcjonariusze skontaktowali się z nią telefonicznie. Pozwana ponownie wyjaśniła, że nie zakręciła zaworu doprowadzającego wodę do lokalu powodów.

(dowód: przesłuchanie E. B. (2) k. 76v-77, k. 144-144v, przesłuchanie E. B. (1) k. 77, k. 144v, zeznania J. S. k. 137-137v, zeznania M. G. k. 137v, zeznania L. Z. k. 138, zeznania I. T. k. 138-138v, przesłuchanie E. Z. k. 145-145v, notatka urzędowa (...) w G. k. 61)

W nocy z 22 na 23 października 2014 roku E. Z. wyjechała wraz z rodziną na urlop na Wyspy K.. Wieczorem dnia 22.10.2014 r. rodzina Z. wynosiła z piwnicy sprzęt sportowy do kitesurfingu w celu zabrania go ze sobą na urlop. Pozwana wróciła z wyjazdu w dniu 29 października 2014 roku. W trakcie nieobecności rodziny mieszkaniem pozwanej zajmowała się gospośnia – I. T. oraz znajoma pozwanej – K. S.. W tym okresie w lokalu numer (...) jeden raz nie było wody. Sprowadzony wówczas przez K. S. hydraulik sprawdzał zawory wody na posesji. Zawory w piwnicach były odkręcone. Zawór główny w studzience był zakręcony. Zakręcił go E. B. (2).

(dowód: przesłuchanie E. B. (2) k. 76v-77, k. 144-144v, zeznania T. Z. k. 101v, zeznania K. S. k. 121-121v, zeznania I. T. k. 138-138v, przesłuchanie E. Z. k. 145-145v, karta zgłoszenia umowy o imprezę turystyczną k. 47-48, zeznania L. Z. k. 138, notatka urzędowa K. (...) w G. k. 61)

W dniu 27.10.2014 r. dyspozytor Przedsiębiorstwa (...) otrzymał zgłoszenie od E. B. (2) o braku wody. Przybyłe na miejsce pogotowie wodociągowe ustaliło, że do granicy eksploatacji urządzeń (studni wodomierzowej) woda podawana jest pod pełnym ciśnieniem. W okresie od 1.10.2014 do 2.11.2014 nie odnotowano przerw w dostawie wody spowodowanych przez (...).

(dowód: pismo (...) k. 94)

E. Z. przed dniem 22.10.2014 roku dwukrotnie zakręciła powodom wodę. Przyczyną tego było zalewanie jej mieszkania przez powodów. Pozwana od razu poinformowała o tym fakcie właścicieli mieszkania nr (...).

(dowód: przesłuchanie E. Z. k. 145-145v)

Nieruchomość przy ulicy (...) jest ogrodzona. Wjazd na posesję odbywa się przez bramę zasilaną elektrycznie, która jest otwierana przy pomocy pilota. Przez długi czas brama była podpięta do licznika państwa B.. W 2014 roku przy

wymianie domofonów E. Z. zaproponowała podpięcie bramy wjazdowej do jej instalacji. E. i E. B. (2) wyrazili na to zgodę.

Początkowo brama funkcjonowała poprawnie. Z czasem jednak korzystanie z niej powodowało „wybijanie” korków w lokalu E. Z., m.in. przestawało działać ogrzewanie lokalu.

W dniu 22 grudnia 2014 roku E. Z. odłączyła bramę wjazdową od swojej instalacji elektrycznej. Brama pozostaje otwarta.

(dowód: przesłuchanie E. B. (2) k. 76v-77, k. 144-144v, przesłuchanie E. B. (1) k. 77, k. 144v, zeznania T. Z. k. 101v, zeznania K. S. k. 121-121v, zeznania I. T. k. 138-138v, przesłuchanie E. Z. k. 145-145v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również w oparciu o dowód z przesłuchania pozwanej i zeznań świadków T. Z., K. S., J. S., M. G., L. Z. i I. T. (wiarygodne w całości) oraz dowód z przesłuchania powodów (wiarygodne w części).

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej i świadków w całości jako logicznym i spójnym wewnątrz. Nadto zeznania te korelowały ze sobą i pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Zeznania E. Z. były szczere, w sposób prosty relacjonowały zaszłe wydarzenia i tłumaczyły zachowanie pozwanej. Oceniając zeznania E. B. (2) i E. B. (1) Sąd nie dał im wiary w zakresie w jakim twierdzili, że pozwana poinformowała ich telefonicznie w dniu 22 października 2014 roku o zakręceniu zaworu z uwagi na brak zgody na prace remontowe. Twierdzenia te pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności wiarygodnymi zeznaniami E. Z.. Pozwana konsekwentnie wskazywała, że nie zakręciła zaworu doprowadzającego wodę do lokalu powodów. Jednocześnie przyznawała, że wcześniej miały miejsce tego rodzaju sytuacje przy zalaniu jej lokalu mieszkalnego. Zeznania pozwanych w spornym zakresie, w tym co do długości okresu kiedy byli pozbawieni wody, nie znajdują także potwierdzenia w innym obiektywnym materiale dowodowym. Zważyć bowiem należy, że fakt braku wody w lokalu państwa B. wprawdzie potwierdzili świadkowie J. S., M. G. i L. Z., jednakże nie w całym okresie podawanym przez powodów, a wyłącznie w określonych dniach i porach, a to w dniu 22 i 23 października 2014 roku. Nadto, jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego E. Z. była nieobecna przez okres jednego tygodnia, wróciła z urlopu 29 października 2014 roku. Tymczasem powodowie – pomimo jak twierdzą dalszego braku wody (aż do 2 listopada 2014 roku) – nie występowali już z kolejnymi interwencjami na policję ani do pozwanej. Skoro zaś pozwana i jej rodzina byli na miejscu możliwym było uzyskanie dostępu do zaworu w jej piwnicy. Niewiarygodne są również zeznania powodów dotyczące informacji podawanych państwu B. przez gospozię pozwanej – miała ona podczas wyjazdu pozwanej „wyjątkowo” odkręcić na chwilę powodom wodę. Przesłuchana w charakterze świadka I. T. nie tylko nie potwierdzała, aby taka sytuacja miała miejsce, lecz stanowczo zaprzeczyła tym twierdzeniom.

Zestawienia zużycia wody przesłane przez (...) przedstawiają zupełnie różne okresy dokonywania dokonywania odczytu wodomierza (6.8.2013 r. – 26.11.2013 r. oraz 24.9.2014 r. – 10.11.2014 r.), trudno więc wyciągnąć z nich jakiegokolwiek wnioski co do ilości zużytej wody.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo jako niewykazane musiało ulec oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 342 k.c. nie wolno naruszać samowolnie posiadania, chociażby posiadacz był w złej wierze. Z kolei art. 344 § 1 k.c. stanowi, że przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem.

Generalną przesłanką roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego i zaniechanie naruszeń jest samowolne naruszenie cudzego posiadania. Naruszenie posiadania stanowi takie zachowanie się określonej osoby, którego skutkiem jest wkroczenie w sferę władztwa posiadacza. Naruszenie cudzego posiadania może przybierać różną postać, obejmując bądź to stan wyzucia z posiadania, bądź też stan zakłócenia posiadania. Przez wyzucie z posiadania należy rozumieć takie działanie, którego skutkiem jest utrata przez posiadacza władztwa nad rzeczą. Natomiast zakłócenie posiadania to wtargnięcie w sferę cudzego posiadania, nie pozbawiające jednak posiadacza jego władztwa nad rzeczą.

W przedmiotowej sprawie, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu, powodowie domagali się nakazania pozwanej zaprzestania naruszeń posiadania ich lokalu mieszkalnego poprzez zakazanie pozwanej zakręcania dopływu wody do lokalu oraz odcinania zasilania elektrycznego bramy wjazdowej na nieruchomości.

Powodowie nie wykazali, aby poza 22 i 23 października 2014 roku w lokalu numer (...) przy ul. (...) w G. nie było wody. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie potwierdziło również, aby przyczyną dla zakłócenia ich posiadania, tj. braku wody w lokalu, było zakręcenie zaworu znajdującego się w piwnicy E. Z.. Brak jest w sprawie jednoznacznych dowodów pozwalających na zaakceptowanie stanowiska i twierdzeń powodów w tym zakresie. Przede wszystkim w budynku posadowionym na nieruchomości znajduje się kilka zaworów wody, w tym dwa oddzielne dotyczące instalacji wodnej w lokalu należącym do powodów. Dodatkowo na samej nieruchomości poza budynkiem zlokalizowany jest zawór główny, odcinający wodę do wszystkich lokali i całej nieruchomości. Brak wody mógł być zatem związany z zakręceniem któregoś z zaworów, a nie tylko tego znajdującego się w piwnicy pozwanej. Podczas interwencji policyjnych funkcjonariusze nie sprawdzali zaworów dopływu wody, a jedynie badali czy jest woda w lokalu powodów (podczas pierwszej interwencji woda była, podczas kolejnych dwóch nie). Pozwanej nie było w domu podczas interwencji drugiej i trzeciej – była w pracy w R., a potem na urlopie na Wyspach K.. Budynek, w którym znajdują się lokale stron, jest budowlą przedwojenną, a instalacje w nim wymagają remontu bądź wymiany. Instalacje te nie zawsze muszą działać sprawnie. Mogą mieć miejsce sytuacje przejściowego braku dostępu do mediów z różnych przyczyn.

W niniejszej sprawie nie zostało też wykazane, aby to pozwana E. Z. zakręciła zawór, blokując tym samym powodom dostęp do wody w ich lokalu. Pozwana stanowczo i konsekwentnie zaprzeczała tej okoliczności. Nie było świadków zakręcania zaworu. Dodatkowo w tamtym okresie na nieruchomości znajdowały się różne osoby - nie tylko E. Z., ale też jej mąż i dzieci, gosposia, znajoma pozwanej K. S.. Pamiętać też należy o osobach badających w dniu 22 października 2014 roku stan instalacji wodno-kanalizacyjnej w piwnicach z uwagi na planowany przez pozwaną remont (architekt i instalator). Także i te osoby miały możliwość choćby przypadkiem, w trakcie dokonywania oględzin czy pakowania się na urlop, zakręcić któryś z zaworów. Nadto sam powód w kolejnych dniach wykonywał pewne czynności przy zaworze głównym i zakręcał go.

Uwzględniając wskazane okoliczności nie sposób przyjąć, aby przedstawiony przez powodów materiał dowodowy w sposób jednoznaczny pozwalał na ustalenie, że to na skutek działania pozwanej został odcięty dopływ wody do ich lokalu. Tymczasem to powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swoje roszczenie. Powinność taka wynika wprost z treści art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W przedmiotowej sprawie powodowie winni udowodnić ponad wszelką wątpliwość, że pozwana celowo zakręciła zawór doprowadzający wodę do ich lokalu mieszkalnego, w następstwie czego pozbawiła powodów dostępu do wody i naruszyła ich posiadanie. Powodowie nie sprostali temu obowiązkowi.

Zaznaczyć również trzeba, że nawet przy ustaleniu, że E. Z. swoim zachowaniem „zakłóciła posiadanie” powodów poprzez zakręcenie zaworu wody, to wskazane zdarzenie miało charakter incydentalny, jednorazowy i zdarzyło się ponad rok temu. Trudno w tej sytuacji uznać, że wciąż istnieje stan zagrożenia posiadania i zakazywać pozwanej przyszłych, zupełnie nieprawdopodobnych zdarzeń.

Strona powodowa powoływała się również na inny sposób naruszenia jej posiadania przez pozwaną, czyli otwieranie i niezamykanie bramy wjazdowej na posesję przy ul. (...) w G..

W pierwszej kolejności koniecznym jest wskazanie, iż w sprawie znajdzie zastosowania art. 346 k.c. Zgodnie z treścią tego przepisu, roszczenie o ochronę posiadania nie przysługuje w stosunkach pomiędzy współposiadaczami tej samej rzeczy, jeżeli nie da się ustalić zakresu współposiadania.

Nie można mówić o rzeczy znajdującej się wyłącznie w posiadaniu powodów. Brama wjazdowa jest usytuowana poza ich lokalem, na nieruchomości wspólnej (powodom i pozwanej przysługuje udział w użytkowaniu wieczystym gruntu, na którym posadowionym jest budynek mieszkalny). Państwo B. i E. Z. są współposiadaczami bramy – innego stanu rzeczy nie podnoszono. Jednocześnie nie sposób określić zakresu posiadania przez nich bramy wjazdowej prowadzącej do nieruchomości wspólnej i obu lokali.

W sprawie nie znajdują także zastosowania przepisy o ochronie własności, a to art. 222 k.c. i następne. Dotyczą one bowiem stosunków pomiędzy właścicielem rzeczy a osobą nie dysponującą takim tytułem prawnym do rzeczy. Tymczasem i powodom i pozwanej przysługuje prawo do rzeczy. Pozwana jest uprawniona do korzystania, używania, posiadania bramy wjazdowej w sposób wybrany przez nią.

Nie bez znaczenia dla sprawy pozostaje okoliczność, że powodowie dobrowolnie zgodzili się na przepięcie bramy na instalację elektryczną pozwanej. Przepięcie to nie miało charakteru akcji samowolnej. Fakt niezamykania bramy i odłączenie zasilania przez pozwaną związany był z problemami technicznymi. Po pewnym okresie prawidłowego funkcjonowania ogrodzenia zaczęło dochodzić w lokalu pozwanej do „wybijania korków”.

Możliwe jest podpięcie zasilania bramy do instalacji elektrycznej zarówno powodów, jak i pozwanej. Żądanie w tym zakresie zostało przekazane do rozpoznania w trybie nieprocesowym, stosownie do przepisów normujących współwłasność.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo w całości.

Wobec cofnięcia przez powodów na rozprawie w dniu 4 listopada 2015 roku powództwa bez zrzeczenia się roszczenia w części, za zgodą pozwanej, uznając, że cofnięcie powództwa to nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w części, orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od powodów solidarnie na rzecz pozwanej sumę 300 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, stosownie do § 7 pkt 4 w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSR Joanna Zachorowska